שני והפרה הכחולה

כתבה דבורה רוברטס
ציורים שרון הולמס

שני ואמא נכנסו לחנות פרחים.
באמצע הרצפה ישבה פרה כחולה ואכלה חרציות.
שני עמדה והביטה, אך הפרה לא שמה לב כלל שמביטים עליה. היא אכלה ואכלה.
כששני עברה לידה היא הסתובבה על הגב וגיהקה.
"מה אמרת?" שאלה שני
"אני מתנצלת על ההתנהגות שלי" שיהקה הפרה.
"אין דבר. אולי תבואי איתי הביתה?" שאלה שני.
"זה רעיון נפלא" ענתה הפרה.

כשרצו לצאת מהחנות נתקלו בסוס מצחיק שעמד בדלת.
"סליחה" אמרה שני "אולי תתן לנו לעבור."
"אני מצטער, כנראה נרדמתי" אמר הסוס ופיהק.
"לאן אתה הולך?" שאלה שני.
"הייתי בדרך הביתה" ענה הסוס
"אבל כנראה איחרתי לאוטובוס שלי."
"אולי תרצה לבוא איתי הביתה?" שאלה שני.
"תודה, ברצון" ענה הסוס.

כששני הלכה עם ידידיה ברחוב, ראו לפניהם פיל שמעד.
"אתה בסדר? נפלת" אמרה שני.
"כן, בסדר גמור. תודה" ענה הפיל.
"אנו בדרך לביתי. אולי תצטרף אלינו?" הזמינה שני.
"כן, תודה" ענה הפיל.

שני פתחה את דלת ביתה, פנתה לידידיה ואמרה "יהיה לנו קצת צפוף, אבל נסתדר."
"אני תקועה!" קראה הפרה הכחולה.
"שני, תני לנו דחיפה, בבקשה" אמר הסוס.
עם דחיפה גדולה אחת הפרה הכחולה, הסוס המצחיק והפיל נפלו לתוך הבית.

"שני, אספי בקשה את החיות שלך
ושימי בחדר שלך" אמרה אמא.
"כן אמא" אמרה שני בצחקוק.
היא הרימה את הפרה הכחולה,
הסוס והפיל מהרצפה והביאה אותם
לחדרה.

היא נתנה חיבוק חזק לכל אחד מהצעצועים, שמה אותם בתוך קופסה וסגרה את המכסה.
כשרצתה לעזוב את החדר שמעה פתאום קול מוזר "הוו..זזזגג" יוצא מתוך הארון. היא פתחה בזהירות את דלת הארון ושם, מכורבל בשמיכה, ישן דינוזאור מוזר.